

ho počasí může protáhnout až na deset dní, pak by si měli naplánovat alespoň jednu noc v ubytovně. Těch je v parku hned několik, ale mají omezenou kapacitu. Jsou to dvoupatrové dřevěné sruby, v nichž je možné si uvařit, vysprchovat se a přespát. Po několika nocích ve stanu, kterým neustále lomcuje silný vítr, tím mnohdy nepohrdnou ani zkušení horolezci. Noc v ubytovně, jimž se říká refugios, je ale nutné si předem rezervovat. Není problém odhadnout, kdy dorazí turista k refugios. Na mapách jsou totiž nad vyznačenými cestami vedle vzdáleností i údaje v hodinách, takže si lze udělat představu, kolik se toho dá za den zvládnout.

Výchozí bod Laguna Amarga

Většina návštěvníků parku volí za startovní bod Lagunu Amarga ve východní části Torres del Paine. Cesta ale může začít i například na jihu v Posada Rio Serrano, kam lze dorazit na raftech. Z Laguny Amarga jdou všichni společně, ale po několika stovkách metrů se cesty rozdělí. Na sever směřují ti, kteří se rozhodnou pro náročnější velký okruh. Zbytek, který volí kratší cestu srdcem parku, pokračuje na západ. Ti méně vytrvalí narazí na kemp po několika hodinách chůze. Kempů je v parku zhruba dvacet a jsou většinou na krytých místech u vody. Cesta od prvního kempu začíná stoupat a nahore vane silný vítr. Člověk je ale za svou námahu odměněn náramnou podívanou. Za povšimnutí stojí i oblaka, tedy za předpokladu, že není zataženo. Vítr je načechrá do fantaskních obrazců, a ty pak plují po obloze a dál mění svůj tvar. Mezi nimi se občas mihne obrys kondora, který je nesporným vládcem zdejší ptáčí říše.

Ostrava vysoká kilometr a půl

Dominantou je ale masív Cuerno del Paine, podle geologů starý dvanáct miliónů let.

Jeho věže, z nichž nejvyšší je 3050 metrů vysoký Paine Grande, jsou velkou výzvou pro horolezce, kteří mohou zdolávat jen některé. Navíc musejí předem zažádat o povolení, jehož vystavení stojí zhruba sto dolarů.

Cesta kratším okruhem pokračuje podél řeky Río Ascencio k hřebenům Torres del Paine, pod něž lze dorazit ještě první den. Zubaté věže v popředí s jedním z mnoha jezer skýtají jedinečný pohled za svítání. Slunce z nich udělá žhavé uhly na pozadí temně modré oblohy. Jedním z vrcholů malého okruhu parkem je jezero Lago Grey a stejnojmenný ledovec, z něhož se občas odlomí obrovský kus bílé hmoty a se zlověstným, temným zvukem zahučí do vody. Hladina je jich plná. Velké i menší kusy tají a dostávají roztočivé tvary, které provokují lidskou fantazii. Sluneční paprsky v nich navíc hrají všemi barvami.

Nedaleko odtud je vrchol, jehož jméno zní Čechům podvědomě. Při křtu dostaly řeky, ledovce, vodopády a v neposlední řadě i kempy názvy z celého světa a jedna z věží masívu nad jezerem Lago Grey se pyšní jménem města Ostravy (1566 m n. m.).

V parku žije nespočet druhů fauny – mezi největší atrakce patří puma. Ta se však vyhýbá stezkám, takže zahlédnout by jen její stín patří spíše mezi nevyplněné sny. Spatřit lze jihoamerického pštrosa nandu nebo poněkud obtlouklého srnce huemula. V parku žije mnoho druhů ptáků, včetně papoušků. Lesy i drobné porosty ve vyšších polohách zdobí pestrá škála exotických květin.

Torres del Paine je Mekkou i pro ty, kteří hledají dobrodružství. Vedle horolezců sem směřují také raftaři, kajakáři a výpravy, které zdolávají ledovce. Park je natolik rozlehlý, že někdy trvá i několik hodin, než potkáte jiného zástupce lidského druhu.

PAVEL ČERNÝ

Masív Torres del Paine

FOTO: PAVEL ČERNÝ

Ledovec Glaciér Grey (v pozadí jeden z vrcholů masívu Olgvin)

DŮLEŽITÉ INFORMACE

Za vstup do parku zaplatí cizinec 14 dolarů. K dispozici je mu pak zhruba dvacet míst vyhrazených ke stanování a několik tzv. refugios, v nichž je možné si uvařit a za poplatek se osprchovat nebo přespát (za předpokladu, že máte rezervaci, neboť je tam vždy plno). Jedna noc v refugio přijde na 18 dolarů, snídaně na 4, oběd na 7,50 a večere na dalších 10 (i jídlo je mnohdy potřeba objednat v předstihu, což ale není problém. V každé ubytovně je vysílačka a správce ochotně a zdarma všechno rezervuje ještě před tím, než se vydáte na cestu). Kempy jsou většinou v blí-

kosti vody, jsou vybaveny záchody a v některých dokonce i sprchy (v níže položených oblastech parku).

Průměrná teplota vzduchu v létě se přes den pohybuje od 10 do 18 stupňů, maximálně dosahuje 23 až 25 stupňů Celsia. V noci pak klesá na osm až nulu. Nepřebornému možství rostlin, které poutají pozornost pestrobarevnými květy, dominuje calafate s červenými plody podobnými brusinkám. Chileané tvrdí, že kdo si na calafate pochutná, ten se v budoucnu určitě vrátí.

